

Ekskursio Ukraina 8.-12.03.2010 - matkaraportti

Maanantai 8.3.

Lensimme Kiovaan Riikan kautta, monet opiskelijat olivatkin tulleet jo edellisenä päivänä ehtiäkseen ajoissa paikalle. Golden Gate hostelli oli suhteellisen vaikea löytää, kunnes hoksasimme mustalla tussilla seiniin kirjoitetut opasteet. Hostellin nimi taisi olla sittenkin One Step from Independence Square. Majoituimme pariin eri kerrokseen ja pojat asustelivat läheisessä Really Central hostellissa.

Iltapäivän ohjelmaan kuului kävelykierros professori Viktor Pilipenkon johdolla. Kierroksella kävimme tutustumassa Pyhän Sofian ja Pyhän Mikaelin kirkkoihin. Vladimirskaja Gorkan näköalapaikalta avautui Dnepr-joen rantamaisema sekä Ystävyyden kaari. Kierroksemme päättyi Vapauden aukiolle. Beregnian-patsaan juurelle pystytetyllä luistinradalla oli paljon ihmisiä ja Khreschatyk-katu oli suljettu naistenpäivän kunniaksi.

Yhteinen illallinen vietettiin ravintola Opanasissa. Ravintolassa oli olkikatto, myllynratas ja vesiputoussomiste sekä kanihäkkejä pinottuna portaiden kupeeseen. Jäi hieman mietittävää liittyivätkö kanit ruokalistalla mainittuun isoäidin jänismuhennokseen, miksi ihmeessä en tilannut sitä. Viihdyimme, söimme sekä joimme ja keräsimme tippikolehdiin reippaille tarjoilijapojille.

Tiistai 9.3.

Chernobyl-retkipäivänä suurin osa lähti hostellilta jo aamukahdeksalta, joten minulle jäi koko päivä aikaa Chernobyl-museon reissulle. Ensimmäinen sali oli täynnä voimalassa, palolaitoksessa ja pelastustehtävissä työskennelleiden sankarien kuvia, henkilökohtaisia esineitä ja kirjeitä, joita he olivat kirjoittaneet sairastuttuaan säteilystä. Museovahtien esittelemät elokuvapätkät olivat pysäyttäviä. Ihmiset viettivät tavallista päivää onnettomuuden aikaan, vaikka filmikin oli osittain palanut puhki ilmassa leijailevan kuumen tuhkan takia. Yksi vitriini oli omistettu Kuubassa hoidetuille 18 000 lapselle, toisessa esiteltiin säteilyn aiheuttamia poikkeamia luonnossa jne. Säteilysairauksien hoitoon käytetyt välineet näyttivät auttamattoman kömpelöiltä. Viimeinen huone oli sommiteltu ydinvoimalan reaktoriksi, jonka katossa leijailivat valkoinen toivon- ja musta kuolemanenkeli. Kaiken kaikkiaan museo oli tunteisiin vetoava kokonaisuus.

Keskiviikko 10.3.

Aamupäivällä vierailimme Taras Shevchenko-yliopistossa, jossa saimme kuulla folkloristiikan professorin eläväsien luennon Ukrainan kulttuurista ja opiskelijoiden kansanmusiikkiesityksen. Esitysten jälkeen nautimme kahvia ja paakkelssia opiskelijoiden seurassa. Seuraavaksi jatkoimme matkaa yliopiston historiaa käsittelevään museoon. Yliopiston kerrottiin saaneen alkunsa lähes 400

vuotta sitten Kievskia Mohylka Akademyna, joka lopetettiin ja sai myöhemmin jatkaa valtion yliopistona. Mieleenpainuvien yksityiskohta oli kuitenkin yliopiston putka, jonne kurinpitokkeista syytettyjä opiskelijoita teljettiin, mutta vain viiden vuorokauden ajaksi. Iltapäivällä vuorossa oli vierailu Suomen suurlähetystöön. Suurlähettiläs Christer Michelsson tarjoi kuplivaa ja suolapähkinöitä sekä esitteli näkemyksiään Suomen ja Ukrainan eroista ja yhtäläisyyksistä.

Torstai 11.3.

Vierailimme Ukrainan parlamentissa, Verhova Radassa. Saimme seurata lehteriltä hallituksen kokoontumista ja jatkoimme kierrosta neuvostoarkkitehtuurin keskellä. Asetuimme tsekkikristallilla ja lehtikullalla vuorattuun saliin kuuntelemaan luentoa Ukrainan parlamentista. Samoihin aikoihin Azarov valittiin uudeksi pääministeriksi.

Kiev-Mohyla Akademyssa eli Naukmassa meille tehtiin ensin esittelykierros tiloissa, joista osa kuului alkuperäiseen, lähes 400-vuotiaaseen akatemiaan ja osa oli liitetty siihen myöhemmin. Asetuimme entisen Merivoimapolitiittisen akatemian tiloihin, jossa sijaitsi Naukman Amerikkakirjasto. Naukma on Helsingin yliopiston kumppani ja sen kunniatohtorien joukossa on Martti Ahtisaari. Ekskursion viimeinen yhteinen ilta vietettiin esitellen ja kuunnellen 17 kiinnostavaa ja erinomaista seminaarityötä.

Perjantai 12.3.

Perjantaille oli varattu omaa aikaa. Hostellin checkout oli puolilta päivin ja ekskursiomme loppui, mutta useat opiskelijat jäivät viettämään vielä viikonloppua Kiovaan. Lähdimme tutustumaan Rodina Matiin, Mother motherland-patsaaseen, jota paikalliset kutsuvat nimellä Tin tits. Tämän massiivisen rouvan liepeillä sijaitsivat myös Suuren isänmaallisen sodan museo, ikuinen tuli sekä sankarikaupunkien muistolaatat.

Alueelta löytyi myös Kiev-Pecherska Lavra eli luolaluostari. Olimme varautuneet luostarialueelle huiveilla, mutta jouduinkin lainaamaan pitkän kietaisuhameen luoliin tutustumista varten. Ahtaat luolat kynttilänvalossa ja lasiarkuissa lepäävät munkkien muumiot olivat kunnioitusta herättävä kokemus.

(raportin koostivat Katri Indrén ja Katja Koivu)